

[Krag.]

saaledes at Æresfølelsen i Befolkningen ikke krænkes, saa synes jeg, at saa maatte de Herrer sætte ind for tredje Gang for at løse Opgaven. Jeg spørger derfor: Hvor er dette blevet af? Det kan vi vel faa Svar paa, om ikke før, saa ved kommende Lejlighed.

Til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) skal jeg sige, at vi har ikke afvist Flertallets Forslag under Udvalgsforhandlingerne i Aftes, thi der kom overhovedet fra Flertallet intet som helst Forslag, overhovedet intet, udover en stædig og bestemt Fastholden af den højtærede Justitsministers Standpunkt. Og naar det ærede Medlem siger, at man ingen Adkomst har til at blande sig i andre Partiers Møder, saa er dette fuldkommen rigtigt, og det kunde heller aldrig falde mig ind at gøre noget saadant; men jeg mener, at naar vi i Aftes holdt et betydningsfuldt Udvalgs møde, og der blev gjort Regeringspartierne og dermed Regeringen væsentlige Tilbud og betydelige Indrømmelser fra Oppositionens Side, saa er det en besynderlig Maade at forhandle paa, at den Mand, som dog har Hovedindflydelsen paa denne Sag, den højtærede Justitsminister, i Dag møder her i Tinget uden at kende det allerfjerneste til det, der dør er foregaaet. Men det bliver naturligvis til syvende og sidst et Forhold mellem det ærede Medlem og Ministeren. . . . (*Rasmussen [Gylling]*: Ja, Tak!). Men derfor bliver det lige besynderligt.

Saa vil jeg sluttelig sige til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), at han har jo udtalt, at det er Princippet, man gaar imod, men Omfanget af Risikoen, Pengene er ikke afgørende for de Herrer. Paa den anden Side siger den højtærede Minister, at det er en uoverskuelig Risiko, der er Tale om, og derfor følger jeg mit Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers: Paa hvilken Maade vil Regeringen medvirke til Risikoens Begrænsning?

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Nissen erkender, at der er en Forgiftning i Forholdet mellem den sønderjydske Befolkning og den øvrige danske Befolkning. Det skulde det ærede Medlem Hr. Nissen og hans nære Partifæller have tænkt paa for længe siden og ikke stadig væk fremholdt, at dansk Administration og dansk Styre har mishandlet den sønderjydske Befolkning, saa den har Krav paa 200 Mill. Kr. og yderligere Krav paa, at det danske Folk skal betale Renterne af dens Prioritetslaan. Havde de tænkt paa det for længe siden,

saa havde vi i Sønderjylland undgaaet baade Stenderup-Affæren og de andre Affærer, thi det er de Konservative i Sønderjylland, der bærer Ansvar for det.

Schmidt: Hvad der giver mig Anledning til at tage Ordet, er det Ordskifte, vi nu har hørt mellem det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og det ærede Medlem Hr. Nissen. Jeg ved saa godt, at det ikke er min Opgave at forsvare det ærede Medlem Hr. Nissen, det er han selv Mand for at gøre, og jeg kunde godt tænke mig, det var ham ubehageligt, naar jeg gjorde det. Men alligevel undrer jeg mig lidt over, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vender sig saa bestemt og afvisende imod det, det ærede Medlem Hr. Nissen frembragte; for det, det ærede Medlem Hr. Nissen frembragte, hviler jo paa bestemte Kendsgerninger, som nu en Gang er til Stede; det kan man ikke nægte.

Hvorledes Sønderjyllands Forhold til Danmark er, behøver man slet ikke at tale om. Men det er Kendsgerninger, der her foreligger; det maa anerkendes, at Nordslesvig ikke staar paa lige Fod med det øvrige Land, at Nordslesvig lider under en Nød, der er større end den i det øvrige Land, og at der maa gøres noget særligt dernede. Man har jo ogsaa fra Regeringens Side erkendt, at man i det mindste maa overveje, hvad der kan gøres specielt for Nordslesvig.

Det var fuldkommen paa den Linie, det ærede Medlem Hr. Nissen holdt sine Forslag, om end de maaske var noget ubegrænsede, ikke var nøje udformet. Men de ligger i den Linie, hvorefter man fra nordslesvigsk Side ønsker, der skal gaas frem. Jeg havde bedre forstaaet, om det havde været mig, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen havde vendt sig imod, idet jeg jo nok ved Lejlighed har erklæret, at jeg ønskede, at Afgørelsen angaaende de nye Landsdele en Gang maatte blive revideret paa en Maade, der kunde gavne begge Sider. Men det er jo ikke noget, som det ærede Medlem Hr. Nissen kom med. Det var jo helt fredelige Forslag.

Naar jeg ser paa det Lovforslag, der i Dag beskæftiger Tinget, er jeg af den Mening, at vi dernede maa se en lille Smule anderledes paa denne Sag, end man gør her, netop fordi Nøden brænder saadan paa Fingrene, som den gør dernede. Alle de Kriselove, vi nu har set, og de Lovforslag, med hvilke vi staar, specialiserer stærkt. De taler om Folk, der er solvente og kan betale, og om Folk, der er solvente og ikke kan betale,